

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Apatnapu — Bilang Dalawampu't Tatlo

Ezekiel Bilang Apat

Jeff Pippenger

2026-08-09

Ang propetang si Ezekiel ay kinikilala bilang “propeta ng pananangis,” sapagkat siya ay sagisag ng isandaang apatnapu’t apat na libo, na sa ikasiyam na kabanata ng kaniyang aklat ay nananangis (nagbubuntung-hininga at umiiyak) dahil sa mga karumal-dumal na bagay na ginawa sa lupain at sa iglesia. Sa sipi mula sa Testimonies na binanggit natin sa huling artikulo, isinulat ni Sister White, “Ang propeta mismo ay isang taga-ibang bayan sa isang lupaing banyaga, kung saan ang walang-hanggang ambisyon at mabagsik na kalupitan ang naghaharing kataas-taasan. Ang kaniyang nakita at narinig tungkol sa paniniil at kamalian ng tao ay nagpighati sa kaniyang kaluluwa, at siya ay nanangis nang mapait araw at gabi.”

Ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay ang “mga pinalayas ng Israel,” na nangalat, gaya ng inilalarawan ng pagdadala kay Ezekiel sa pagkabihag. Ang proseso ng pagtatatak na inilalarawan sa Ezekiel 9 ay siya ring nasa Apocalipsis 7, at kapuwa ang mga kabanatang iyon ay inilalarawang nagaganap sa mga huling araw.

“Ang pagtatatak na ito sa mga lingkod ng Diyos ay siya ring ipinakita kay Ezekiel sa pangitain.” Testimonies to Ministers, 445.

Mula sa trono, pinamamahalaan ng Diyos ang mga kerubin na siya namang namamahala sa mga gulong. Dapat maunawaan ni Ezekiel mula sa pangitain na ang Diyos ang may kapamahalaan, maging sa panahong ang lahat ay waring nasa kalituhan. Sinabi ni Sister White na “sa gayunding paraan” matapos ilahad ang kaayusan ng Diyos sa trono, na namamahala sa mga kerubin na namamalakad sa mga gawain ng lupa, gaya ng paglalarawan niya kay Juan sa santuwaryo kung saan lumalakad si Cristo sa gitna ng pitong iglesia. Sina Ezekiel at Juan ay mga sagisag niyaong mga nabubuhay sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo na, gaya ng itinatala ng inspirasyon, “The scenes to be enacted in our world are not yet even dreamed of.”

Tunay ngang nang isulat ni Sister White ang mga salitang iyon, totoo ang mga salitang iyon, subalit sa panahon ng pagtatatak ay nasusumpungan ng mga iyon ang kanilang ganap na katuparan. Mga dalawampung taon na ang nakararaan o higit pa, maiisip mo ba na ang nagaganap ngayon sa daigdig ay may kaugnayan sa pagdagsa ng mga balang ng Islam? Ang mga balang bilang sagisag ng Islam sa ikasiyam na kabanata ng Apocalipsis ay sumasaklaw sa likás na migrasyon ng mga balang sa hilagang Aprika. Ang landas ng migrasyon ng nagkakulumpon na mga balang ng Aprika ay umaayon sa heograpiyang nasakop ng Islam. Ang Islam ay nagmula kay Ismael, at ang ina ni Ismael ay si Hagar. Ang Hagar ay nangangahulugang “paglipad” o “pagtakas.” Sa Arabic, ang pangalan ay karaniwang isinusulat na Hajar (حاجر), at ito ay kaugnay ng kaparehong ugat na pinagmumulan ng Hijra (ang migrasyon/paglipad ni Muhammad). Ang mga ugat ng Islam ay

kaugnay hindi lamang ng pagdagsa ng mga balang, kundi kabilang din sa mga ugat nito ang kahulugan ng migrasyon. Mayroon bang sinumang nangahas mangarap na ang iligal na imigrasyon ay isang pagpapamalas ng balang ng Islam?

Mayroon bang sinumang nangarap na ang mga pandaigdigang komunista ay bubuo ng isang pakikipag-alyansa sa mga sangkawan ng Islam? Kapuwa ang Islam at ang kapangyarihan ng dragon ng mga globalista ay umaahon mula sa kalaliman sa Apocalipsis 9/11 ayon sa pagkakabanggit, at ang kalaliman ay kumakatawan sa isang pagpapakita ng kapangyarihang sataniko. Kapuwa ang dalawang kasalukuyang magkakampi ay mga kasangkapan ni Satanas ayon sa mga Kasulatan ng katotohanan.

“‘Kapag matatapos na [tinatapos na] nila ang kanilang patotoo.’ Ang panahong itinakda upang ang dalawang saksi ay manghula na nadaramtan ng telang-sako ay nagtapos noong 1798. Habang sila ay papalapit sa pagwawakas ng kanilang gawain sa karimlan, ang kapangyarihang inilarawan bilang ‘ang halimaw na umaahon mula sa kailaliman’ ay makikipagdigma laban sa kanila. Sa marami sa mga bansa sa Europa, ang mga kapangyarihang namuno sa Simbahan at sa Estado ay sa loob ng mga dantaon nang kinontrol ni Satanas sa pamamagitan ng kapapahan. Ngunit dito ay inihaharap ang isang bagong pagpapakita ng kapangyarihang sataniko.” The Great Controversy, 268.

Dito ay tinutukoy ni Sister White ang pagdating ng sosyalismo sa panahon ng Rebolusyong Pranses, samantalang binabanggit din niya na si Satanas ay kumokontrol din sa kapangyarihang papal. Ang kapangyarihang papal ay lumalabas din mula sa walang-hanggang kalaliman sa Apocalipsis disi-siyete, at sa ikasiyam na kabanata ng Apocalipsis, ang Islam ang usok na lumabas mula sa walang-hanggang kalaliman. Nananatili pa rin ang punto; tunay bang ang ibig sabihin ng inspirasyon ay, “Ang mga tagpong magaganap sa ating sanlibutan ay hindi pa ni mapanaginipan?” Sino ang nakapanaginip na ang Islam ay kakalat ngayon sa buong Europa at ngayo’y bumababa na sa mga Amerika? Napanaginipan mo ba na ang mga balang ay ikakalat sa buong daigdig ng mga globalista ng Nagkakaisang mga Bansa, ng Unyong Europeo, at ng partidong Demokratiko ng Estados Unidos?

Sino ang nag-isip na ang mga institusyong pang-edukasyon ay mapangingibabawan ng alyansang komunista at Islamiko na ngayo’y pinopondohan ng mga dolyar na buwis ng mga mamamayan na kailanma’y hindi naglayong ang kanilang mga dolyar na buwis ay gagamitin upang wasakin ang bansang pinagmumulan ng mga dolyar na buwis na iyon.

Sino ang nag-isip na itataguyod at pananatilihin ng Great Britain ang panggagahasa ng mga pangkat sa mga puting babae, ang pagkidnap, pagkakabilanggo, at pagpatay sa kanila ng Islam? Marami ang nagtuturo sa katotohanan na ang bawat sistemang komunista na umiral kailanman sa kasaysayan ng sangkatauhan ay naging ganap na kabiguan, ngunit ang bunga ng sosyalismo ng Britain ay gaya rin ng isang matinding paghatol sa sosyalismo gaya ng pagkabigo ng mga ekonomikong at pampolitikang pilosopiya ng sistema.

Sino ang makapangangarap na pahihintulutan ang mga mangangalakal sa lupa na magpasok ng mga lason upang magsagawa ng malawakang pagpatay sa mahigit labimpitong milyong tao?

Sino ang nag-akala na ang mga taong gaya nina George Soros, Bill Gates, at Anthony Fauci ay pahihintulutang maisakatuparan ang kanilang mga mala-demonyong gawa ng kasamaan nang walang anumang kaparusahan?

Nang sabihin ni Sister White na ang mga tagpong isasagawa ay hindi mapapanaginipan man lamang, ginawa niya ito sa konteksto ng panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Sinusundan niya ang kaniyang mga puna hinggil sa babala ni Cristo sa Mateo dalawampu't apat, kung saan kaniyang itinala, "Ang mga aral na ito ay para sa ating kapakinabangan. Kailangan nating patatagin ang ating pananampalataya sa Diyos, sapagkat may isang panahong malapit nang sumapit sa harap natin na susubok sa mga kaluluwa ng mga tao. Si Cristo, sa Bundok ng mga Olibo, ay nagsalaysay ng nakapangingilabot na mga kahatulan na mauuna sa Kaniyang ikalawang pagparito."

Ang mga aral na katatapos lamang niyang banggitin ay ang mga paglalarawan ng kapwa kay Ezekiel at kay Juan sa santuwaryo na natutong maunawaan na ang Diyos ang may kapamahalaan sa lahat ng bagay. Sa gitna ng kalituhan at paghihimagsik na ngayo'y nagaganap, isang kalituhan at paghihimagsik na lalo lamang lalala habang sumusulong ang kasaysayan, yaong mga tagapagbalita ng Diyos, na kinakatawanan hindi lamang nina Ezekiel at Juan sa templo kundi maging ni Isaias, ay makapaglalayag lamang sa kasaysayan sa paraang lumuluwalhati sa Panginoon kung kanilang mauunawaan na maging ang mga bagay na hindi man lamang natin pinangarap ay nananatili pa ring nasa ilalim ng kapamahalaan ng Diyos.

Yaong mga gulong na sumasalubong sa ibang mga gulong ay kinabibilangan ng mga pangyayaring kailanman ay hindi napanaginipan, at ang mga ito ang mga pangyayaring nagaganap sa panahon ng pagtatatak na nagsimula noong 9/11. Ang mga aral na dapat matutuhan ay natututuhan lamang ng mga taong sa pamamagitan ng pananampalataya ay pumapasok sa Kabanal-banalang Dako at nakikita si Cristo at ang Kanyang liwanag na nagniningning mula sa Kaban. Kapag ang kaluwalhatian ng iyon ay namamasdan gaya ng inilarawan kay Daniel sa ikasampung kabanata, ang uring pinakikinabangan ng liwanag ay ibinubukod mula roon sa mga nagsitakas mula sa pangitain.

At ako, si Daniel lamang, ang nakakita sa pangitain: sapagkat ang mga lalaking kasama ko ay hindi nakakita sa pangitain; ngunit isang matinding panginginig ang sumapit sa kanila, anupa't sila'y nagsitakas upang magkubli. Daniel 10:7.

Marami pang maaaring makuha mula sa talata sa naunang artikulo, ngunit tatalakayin natin ang isang gulong sa pagtatapos ng artikulong ito. Napansin natin sa huling artikulo ang sagisag ng bilang na dalawampu't lima, at bago iyon ay pinag-ukulan natin ng panahon ang bilang na tatlumpu. Ang liwanag mula sa aklat ni Ezekiel ay hindi lamang mga sagisag na bilang, ngunit kapaki-pakinabang na mauna muna tayong maging pamilyar sa ilan sa mga sagisag na bilang na iyon bago tayo magsimulang magbigay ng ilang kalinawan mula sa kalituhan.

Labimpito

Tinutukoy ng tatlong propesiya ng dalawang daan at limampung taon ang isang labimpitong-taóng yugto na nagsisimula sa wakas ng kasaysayan ng iglesia ng Esmirna. Mula 313 hanggang 330, ang

labimpitong taon ay tumitipo sa pagtatatag ng larawan ng halimaw.

Ang dalawang daan at limampung taon na nagsimula noong 457 BC ay nagtapos noong 207 BC, pitong taon pagkatapos ng labanan sa Raphia at sampung taon bago ang labanan sa Panium. Mula Raphia hanggang Panium ay labimpitong taon, at ito ay kumakatawan sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu gaya ng inilahad sa mga talata labing-isa hanggang labinlima ng Daniel 11.

Si Ptolomeo IV Philopator (na kilala rin bilang Ptolomeo IV) ang pinunong nagwagi sa Labanan sa Raphia noong 217 BC. Siya ay naghari bilang hari (at paraon) ng Ehiptong Ptolemaiko mula 221 BC hanggang 204 BC, kaya siya ay naghari nang labimpitong taon. Sinimulan niya ang kaniyang paghahari bago ang labanan sa Raphia, ngunit namatay bago ang labanan sa Panium.

Ang labanan sa Raphia na kumakatawan sa Digmaan sa Ukraine ay nagsimula noong 2014 nang isakatuparan ng Estados Unidos ang isang color revolution sa Ukraine. Si Ptolemy IV, ang hari ng timog, ay sumasagisag kay Vladimir Putin, na nagsimulang maghari noong 2000, ang taóng nauna sa pagsisimula ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo noong 2001. Gaya ni Ptolemy, nagsimulang maghari si Putin bago ang digmaan sa Ukraine, na sinasagisag ng labanan sa Raphia na nagsimula noong 2014. Bago ang Panium, si Putin, gaya ng isinasagisag ni Ptolemy, ay aalisin. Nagsimulang maghari si Putin noong 2000, sa gayo'y umaayon sa pasimula ng panahon ng pagtatatak na nagsimula sa sumunod na taon, 2001. Ang labimpitong sagisag na taon, gaya ng kinakatawan ni Ptolemy, ay tumutukoy sa panahong naghahari si Putin, at ito ay nagaganap sa panahon ng pagtatatak.

Ang Trump, na kinakatawan ng pagtatapos ng dalawang daan at limampung taon na nagsimula noong 457 BC, ay matatagpuan sa kaparehong nakatagong kasaysayan gaya ni Putin, isang kasaysayang may haba na labimpitong taon na nagsisimula sa labanan sa Raphia. Ang dragon (Putin) at ang bulaang propeta (Trump) ay kapwa matatagpuan sa loob ng nakatagong kasaysayang iyon. Sa kasaysayang iyon, ang halimaw, na inilalarawan bilang “ang mga tulisan ng iyong bayan” na sumasagisag sa kapangyarihang papal, ay matatagpuan sa katapusan ng labimpitong taon mula sa Raphia hanggang Panium.

Ang taong 321 ay kumakatawan sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, at ang 321 ay nasa loob ng isang labimpitong-taóng yugto mula sa Edict of Milan noong 313 hanggang sa pagkakahati ng imperyo noong 330.

Ang kasaysayang kinakatawan mula sa dakilang Paskuwa ni Josias, gaya ng pagkakatawag dito, ay nagsisimula sa ikalabimpitong siklo ng Jubileo ng mga Judio. Mula sa Paskuwa ni Josias, na siyang pinakadakilang pagbabago sa Lumang Tipan, hanggang Oktubre 22, ay kumakatawan sa kasaysayang Millerita mula Agosto 11, 1840 hanggang Oktubre 22, 1844; ngunit higit na mahalaga, kinakatawan nito ang kasaysayan mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo. Ang panahon ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo ay kinakatawan ng ikalabimpitong siklo ng Jubileo mula kay Josias hanggang Oktubre 22. Ang labimpito ay isang sagisag na kaugnay ng mga pangunahing pangyayari sa panahon ng pagtatatak, at ang bilang na labimpito ay isang punto kung saan nagsasalubong ang mga gulong ni Ezekiel.

Sa natatagong kasaysayan ng talata apatnapu ng Daniel, gaya ng inilarawan sa mga talata sampu hanggang labinlima ng gayunding kabanata, ang dragon ay iniuugnay sa bilang na “17” sa pamamagitan ng paghahari ni Ptolemy. Ang kasaysayan mula sa labanan sa Raphia sa talata labing-isa hanggang sa labanan sa Raphia sa talata labinlima ay “17” taon. Inilalagay ng kasaysayang iyon si Donald Trump sa gitna ng labimpitong taong kinakatawanan ng dalawang labanang iyon. Ang larawan ng hayop na nabubuo at naitatatag ni Trump sa Estados Unidos ay kinakatawanan ng “17” taon mula 313 hanggang 330. Sa talata isa ng kabanata uno, si Ezekiel ay nasa ikatatlumpung taon ng “ika-17” siklo ng Jubileo. Napanaginipan mo na ba kailanman na ang bilang na labing-pito ay kumakatawan sa isa sa mga gulong na nakita ni Ezekiel sa Kabanal-banalang Dako?

Si Ezekiel ay sagisag ng mga, sa panahon ng pagtatatak, sa pamamagitan ng pananampalataya ay nakapasok sa Kabanal-banalang Dako. Sila ang mga saserdote ni Pedro.

Kayo rin naman, na gaya ng mga batong buhay, ay itinatayo bilang isang espirituwal na bahay, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga espirituwal na hain na kalugud-lugod sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo. 1 Pedro 2:5.

Inatasan sila na maglahad ng isang mensahe sa dating bayang tipan ng Diyos na noon ay nilalampasan, bagaman sila’y paunang binalaan na ang dating bayang tipan ng Diyos ay hindi makakakita ni makaririnig.

At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, pakainin mo ang iyong tiyan, at punuin mo ang iyong mga lamang-loob ng balumbong ito na ibinibigay ko sa iyo. Nang magkagayo’y kinain ko iyon; at iyon ay naging sa aking bibig na matamis gaya ng pulot. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, yumaon ka, pumaroon ka sa sambahayan ng Israel, at salitain mo sa kanila ang aking mga salita. Sapagkat ikaw ay hindi sinugo sa isang bayang may ibang pananalita at mahirap na wika, kundi sa sambahayan ng Israel; hindi sa maraming bayan na may ibang pananalita at mahirap na wika, na ang mga salita ay hindi mo mauunawaan. Tunay na kung isinugo kita sa kanila, sila’y makikinig sa iyo. Ngunit ang sambahayan ng Israel ay hindi makikinig sa iyo; sapagkat ayaw nilang makinig sa akin: sapagkat ang buong sambahayan ng Israel ay mapangahas at matigas ang puso. Narito, ginawa kong matatag ang iyong mukha laban sa kanilang mga mukha, at ang iyong noo’y matatag laban sa kanilang mga noo. Gaya ng diamante na lalong matigas kaysa batong pingkian ay ginawa kong matatag ang iyong noo: huwag mo silang katakutan, ni manglupaypay man dahil sa kanilang mga tingin, bagaman sila’y mapanghimagsik na sambahayan. Ezekiel 3:3–9.

Iniutos si Ezekiel na ipahayag ang isang mensahe sa dating bayang tipan na kinakatawanan ng mga Protestante sa kasaysayang Millerita at ng iglesiang Laodicea ng mga Seventh-day Adventist sa mga huling araw. Kung tumanggi siyang ipahayag ang mensahe, ang dugo ng mga naiwang hindi nabigyang-babala ay mapapasa kaniya.

Anak ng tao, ginawa kitang bantay sa sambahayan ng Israel: kaya dinggin mo ang salita mula sa aking bibig, at bigyan mo sila ng babala mula sa akin. Kapag sinabi ko sa masama, Ikaw ay tiyak na mamamatay; at hindi mo siya binigyan ng babala, ni nagsalita man upang balaan ang masama sa kaniyang masamang lakad, upang iligtas ang kaniyang buhay; ang gayong

masamang tao ay mamamatay sa kaniyang kasamaan; ngunit ang kaniyang dugo ay sisingilin ko sa iyong kamay. Gayunma'y kung iyong babalaan ang masama, at siya'y hindi humiwalay sa kaniyang kasamaan, ni sa kaniyang masamang lakad, siya'y mamamatay sa kaniyang kasamaan; ngunit nailigtas mo ang iyong kaluluwa. Muli, kapag ang isang taong matuwid ay humiwalay sa kaniyang katuwiran, at gumawa ng kasamaan, at ako'y maglagay ng katitisan sa harap niya, siya'y mamamatay: sapagkat hindi mo siya binigyan ng babala, siya'y mamamatay sa kaniyang kasalanan, at ang kaniyang katuwiran na kaniyang ginawa ay hindi aalalahanin; ngunit ang kaniyang dugo ay sisingilin ko sa iyong kamay. Gayunpaman kung iyong babalaan ang taong matuwid, upang ang matuwid ay huwag magkasala, at siya'y hindi nga magkasala, tunay na mabubuhay siya, sapagkat siya'y nabigyan ng babala; at nailigtas mo rin ang iyong kaluluwa. Ezekiel 3:17–21.

Sa unang “labing-isang” kabanata ng Ezekiel, ipinakita sa kaniya ang pagkawasak ng Jerusalem, na inilalarawan ng mga pangitain sa tabi ng ilog Chebar, sa kapatagan, at sa Jerusalem. Siya ay inatasang magpahayag ng babala tungkol sa nalalapit na paghatol sa Jerusalem. Ang mensahe ng babala tungkol sa nalalapit na paghatol sa Jerusalem ay ang babalang unang ibinigay sa iglesiang Laodicean ng Seventh-day Adventist. Tinutukoy ng babala ang paghatol at pagtatakwil sa bayan ng Diyos sa Jerusalem na hindi nagtataglay ng tatak ng Diyos. Ang babalang itinatanghal sa anyo sa pamamagitan ni Ezekiel ay ang babala ng malapit nang dumating na batas ng Linggo.

Sa unang labing-isang kabanatang iyon, kung saan inilalahad ang mga katotohanang ito, si Ezekiel ay ginawang pipi, at pagkatapos nito ay nagsasalita lamang kapag tiyak na binubuksan ng Diyos ang kaniyang bibig; at nagpatuloy ito hanggang sa pagkawasak ng Jerusalem, nang muli siyang makapagsalita.

Nang magkagayo'y pumasok sa akin ang espiritu, at itinindig ako sa aking mga paa, at nakipag-usap sa akin, at nagsabi sa akin, Yumaon ka, magkulong ka sa loob ng iyong bahay. Ngunit ikaw, O anak ng tao, narito, lalagyan ka nila ng mga gapos, at tatalian ka nila ng mga ito, at hindi ka lalabas sa gitna nila: At aking padidikitin ang iyong dila sa ngalangala ng iyong bibig, upang ikaw ay maging pipi, at hindi magiging sa kanila na tagasaway: sapagkat sila'y mapanghimagsik na sambahayan. Ngunit pagka ako'y nagsalita sa iyo, aking bubuksan ang iyong bibig, at sasabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Dios; Ang nakikinig, makinig; at ang tumatanggi, tumanggi: sapagkat sila'y mapanghimagsik na sambahayan. Ezekiel 3:24–27.

Nang bumagsak ang Jerusalem, si Ezekiel ay muling nakapagsalita.

At nangyari sa ikalabindalawang taon ng aming pagkabihag, sa ikasampung buwan, sa ikalimang araw ng buwan, na ang isang nakatakas mula sa Jerusalem ay dumating sa akin, na nagsasabi, Ang bayan ay nabagsak. Ang kamay nga ng Panginoon ay sumaakin nang kinagabihan, bago dumating yaong nakatakas; at binuksan Niya ang aking bibig hanggang sa siya'y dumating sa akin nang kinaumagahan; at ang aking bibig ay nabuksan, at ako'y hindi na pipi. Ezekiel 33:21, 22.

Ang pagbagsak ng Jerusalem ay kumakatawan sa pagbagsak ng iglesiang Laodiceanong Seventh-day Adventist sa mga huling araw. Ang pagbagsak na iyon ay nagaganap samantalang

yaong mga tinatakan sa Jerusalem sa kabanata siyam ay itinataas noon bilang ang iglesiang matagumpay. Ang mga Laodiceano sa loob ng Jerusalem ay inaalís, at ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay itinataas habang itinatatag ang kaharian ng kaluwalhatian. Ang kaharian ng kaluwalhatian iyon ay inilarawan nang patiunang sagisag ng pagtatatag ng kaharian ng biyaya sa krus. Ang kaharian ng biyaya sa krus ay umaayon sa kaharian ng kaluwalhatian sa batas ng Linggo, at ang dalawang kahariang iyon ay inilalagay sa pagkakasunod-sunod ng kasaysayang panghula na masusumpungan sa aklat ni Ezekiel. Ang unang labing-isang kabanata, kapag si Ezekiel ay inilagay sa loob ng konteksto ng santuwaryo, ay tungkol sa paglilinis ng iglesya ng Diyos habang ang Kaniyang bayan ay nagbabago mula sa iglesiang nakikipagbaka, na binibigyang-kahulugan bilang binubuo ng trigo at mga damo, tungo sa iglesiang matagumpay, na binubuo ng handog na trigo ng Pentecostes.

At ikaw, hamak na masamang prinsipeng ng Israel, na ang iyong araw ay dumating, kapag ang kasamaan ay magkakaroon na ng wakas, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Alisin mo ang turbante, at hubarin mo ang korona: ito ay hindi na mananatiling gaya ng dati: itaas mo ang mababa, at ibaba mo ang mataas. Aking ibabagsak, ibabagsak, ibabagsak, ito: at ito'y mawawala na, hanggang sa dumating siya na kinauukulan nito sa karapatan; at aking ibibigay ito sa kaniya. Ezekiel 21:25–27.

Si Sedequias ang huling hari ng Juda, at siya ang “masamang prinsipeng ng Israel, na ang kaniyang araw ay dumating” sa mga talata. Si Nabucodonosor ay malapit nang sumakop sa Jerusalem at ang korona ni Sedequias ay aalisin ng Babilonia, na siya namang pababagsakin ng mga Medo at mga Persiano, na siya namang pababagsakin ng mga Griyego, na pababagsakin naman ng Roma. Ang ikatlong pagbagsak ay dumarating sa Roma, na siyang kasaysayan kung kailan ang Hari na “may karapatan doon” ay tatanggap ng korona ng kaharian ng biyaya sa pagkakatatag ng kahariang iyon sa krus.

“Sa ‘lapastangang masamang prinsipeng’ ay dumating na ang araw ng huling pagsusulit. ‘Alisin mo ang turbante,’ ipinasiya ng Panginoon, ‘at hubarin mo ang korona.’ Hanggang sa si Cristo na mismo ang magtatatag ng Kaniyang kaharian ay hindi muling pahihintulutan ang Juda na magkaroon ng hari. ‘Aking ibabagsak, ibabagsak, ibabagsak, iyon,’ ang banal na atas tungkol sa luklukan ng sambahayan ni David; ‘at iyon ay mawawala na, hanggang sa dumating Siya na may karapatan dito; at ibibigay Ko iyon sa Kaniya.’ Ezekiel 21:25–27.” *Prophets and Kings*, 451.

Sa panahon ng huling ulan, na nagsimula nang magsimula ang paghuhukom sa mga buhay noong 9/11, itinatatag ni Cristo ang Kaniyang kaharian ng kaluwalhatian.

“Kapag bumitaw na ang apat na anghel, itatatag ni Cristo ang Kaniyang kaharian.” Spalding and Magan, 3.

Ang isang panahon ng paghahanda ay nagsisimula sa 9/11, at sa batas ukol sa Linggo ang maluwalhating banal na bundok ay itinataas nang higit sa lahat ng mga burol at mga bundok.

Ang salita na nakita ni Isaias na anak ni Amoz tungkol sa Juda at Jerusalem. At mangyayari sa mga huling araw, na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay matatag sa taluktok ng mga

bundok, at matataas nang higit kaysa mga burol; at ang lahat ng bansa ay magsisidaloy doon. At maraming bayan ang magsisiparoon at mangagsasabi, Halikayo, at tayo'y umakyat sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Dios ni Jacob; at tuturuan niya tayo ng kaniyang mga daan, at tayo'y lalakad sa kaniyang mga landas: sapagka't mula sa Sion ay lalabas ang kautusan, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem. Isaías 2:1–3.

Noong 9/11, ang mga hangin ay pinawalan at saka pinigil, sa gayon ay minarkahan ang pasimula ng pagtatatag ng kaharian sa Daniel dos, na inilarawan bilang isang batong tinabas mula sa bundok na pumupuno sa buong lupa.

“Ang pananaw na ito ay ibinigay noong 1847, nang kakaunti pa lamang sa mga kapatid na Adventista ang tumutupad ng Sabbath, at sa mga ito ay iilan lamang ang nag-aakala na ang pangingilin nito ay may sapat na kahalagahan upang maglagay ng hangganan sa pagitan ng bayan ng Diyos at ng mga hindi sumasampalataya. Ngayon ay nagsisimula nang makita ang katuparan ng pananaw na iyon. Ang ‘pasimula ng panahong yaon ng kabagabagan,’ na binanggit dito, ay hindi tumutukoy sa panahon kung kailan magsisimulang ibuhos ang mga salot, kundi sa isang maikling yugto bago ibuhos ang mga iyon, samantalang si Cristo ay nasa santuwaryo. Sa panahong iyon, habang ang gawain ng pagliligtas ay nagtatapos, ang kabagabagan ay dumarating sa lupa, at ang mga bansa ay magagalit, gayunman ay pipigilin upang hindi hadlangan ang gawain ng ikatlong anghel. Sa panahong iyon ay darating ang ‘huling ulan,’ o ang pagpapasiglang mula sa harapan ng Panginoon, upang magbigay ng kapangyarihan sa malakas na tinig ng ikatlong anghel, at ihanda ang mga banal upang makatayo sa panahong ibubuhos ang pitong huling salot.” Early Writings, 85.

Itinatag ni Cristo ang Kaniyang walang hanggang kaharian sa panahon ng huling ulan, at kabilang sa Kaniyang kaharian ang kaharian ng biyaya na itinatag sa krus at gayundin ang Kaniyang kaharian ng kaluwalhatian sa batas ng Linggo. Si Sedequias hanggang sa Babilonia (ika-1 kaharian), hanggang sa Medo-Persia (ika-2 kaharian), hanggang sa Gresya (ika-3 kaharian), at hanggang sa paganong Roma (ika-4 na kaharian) ay nagpapakilala sa kasaysayang umaakay tungo sa kaharian ng biyaya. Itinatakda ng kasaysayang iyon ang isang magkatulad na sunod-sunod na kasaysayan mula sa Papal na Roma (espirituwal na Babilonia, ika-5 kaharian), hanggang sa Estados Unidos (espirituwal na Medo-Persia, ika-6 na kaharian), hanggang sa Nagkakaisang mga Bansa (espirituwal na Gresya, ika-7 kaharian), at hanggang sa tatluhan pagkakaisa ng dragon, ng hayop, at ng bulaang propeta, na sama-samang bumubuo sa makabagong Roma (espirituwal na Roma, ika-8 kaharian na mula sa pito).

Ang pagtatagumpay ng kahariang iyon sa Daniel dalawa ay inilarawan sa pamamagitan ng isang bato, at ang mga tapat ng Diyos ay mga bato sa templo.

Kayo rin naman, na gaya ng mga batong buhay, ay itinatayo bilang isang espirituwal na bahay, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga espirituwal na hain, na kalugud-lugod sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo. 1 Pedro 2:5.

Yaong walang hanggan ay nagtatagumpay laban sa mga kaharian ng sanlibutan at pumupuno sa buong daigdig. Sa Ezekiel kabanata apatnapu hanggang sa wakas ng kaniyang aklat, ang gayunding kaharian ay inilarawan bilang isang templo na pumupuno sa daigdig ng tubig ng buhay.

Ipagpapatuloy natin ang mga bagay na ito sa susunod na artikulo.